

doi.org/10.34765/sp.0420.a08

ORWELL SIĘ NIE MYLIŁ. METAFORY, POLITYKA I POLITOLOGIA RAZ JESZCZE

Streszczenie

Badanie przyczyn, dla których politycy przejawiają skłonności do ubarwiania opisu rzeczywistości i próby uporządkowania dorobku śledzących tę działalność badaczy to domena wciąż daleka od wyeksploatowania, choć liczne wątki stale się w niej powtarzają. Obserwacje i rady zawarte w eseju George'a Orwella *Polityce and the English Language* [Polityka i język angielski] z 1946 r. stają się coraz bardziej aktualne. W analizach należy jednak odróżniać „metaforę” jako metakategorię określonej dziedziny wiedzy od metafor w postaci konstrukcji „społeczeństwo jako”. Podążając za potrójną logiką współczesnej polityki: władzy, zysku i tożsamości i wzorując się na głęboko już osadzonym pojęciu „anarchofilii” należałoby ukuć trzy „wielkie metafory” i włączyć je do dzisiejszej nauki o polityce: powerfilia – dla opisu dążenia do władzy; profitofilia – dla opisu pogoni za zyskiem; wspólnotofilia – dla opisu radykalnej walki o tożsamość.

Słowa kluczowe: George Orwell, język polityki, metakategorie, działania polityczne, wielkie metafory.

Kody JEL: Y90